

VOORUITBLIK 36E OLAT WANDELDAGEN

Heerlijk, 1, 2 of misschien wel 3 dagen lopen in de mooie omgeving van Nijnsel. De OLAT Wandeldagen komen er weer aan.

Mooie routes, iedere dag in een andere richting, prima verzorging, misschien zelfs overnachten op de OLAT-camping, er is overal voor gezorgd. Wat let je, pak de wandelschoenen en kom!

Dit jaar lopen we op vrijdag in de richting van Eerde, is zaterdag de dag van Son en Breugel en is zondag de dag waarop we naar Sint-Oedenrode, Olland en de Geelders lopen.

Onze routebouwers hebben hun best gedaan om de routes nog aantrekkelijker te maken en hebben weer nieuwe paden in de routes verwerkt.

Dagelijks starten 5 wandelafstanden: 15, 20, 25 en 35 km én de (gezins)wandeling van 10 km.

Elders op de site of in het OLATNieuws vind je bijzonderheden over de organisatie.

In dit artikel gaan we in op al het moois dat we deze drie dagen gaan zien. In enkele steekwoorden: een variatie aan landschappen, cultuur en historische plekjes, het mooie meanderende Dommeldal, het fraaie populierenlandschap waar deze streek om bekend is, loof- en naaldbossen, vennen en kleinschalige heidevelden. Wandel je alvast een beetje mee?

Vrijdag 2 augustus: De dag van Eerde

Vandaag is de aftrap! De Vresselse Hut, het startpunt voor de komende drie dagen, ligt midden in het buitengebied. Hierdoor staan we meteen na vertrek in een afwisselend landelijke en bosrijke omgeving. We komen vrijwel direct in het Vressels Bos. In dit mooie bosgebied liggen meerdere vennen, bekend onder de naam De Hazeputten en De Oude Putten. Het is een gebied dat rijk is aan broedvogels, waaronder de geelgors, groene specht, ransuil en kuifmees. We lopen op een zandrug en hebben tussen de bomen door zicht op de mooie vennen. In deze tijd van het jaar kunnen we als extraatje ook genieten van de prachtige water-lelies!

Een volgend natuurgebied dient zich aan: de Moerkuilen, een veenplas in het Dommeldal. De plas is ontstaan in een laagte met veengrond die werd afgegraven voor het winnen van turf.

Ook hier prachtige waterlelies en zeggesoorten! Dan volgt de eerste splitsing, de 10 km buigt af en gaat naar de wagenrust. Daar treffen zij de lopers op de langere afstanden om gezamenlijk terug te lopen naar de Vresselse Hut. Ondertussen zijn de andere wandelaars op weg naar de wagenrust bij de Martinuskapel, een andere wagenrust dan waar de 10 km naar toe loopt. Bij deze post komt ons de geur van verse koffie al tegemoet. Heerlijk, zo'n bekertje koffie, thee of chocolademelk! En vandaag geen boterhammen, maar Limburgse vlaai, die ook in het Brabantse land prima smaakt!

Na deze korte onderbreking stappen we weer op. We laten het bosgebied achter ons en komen in

een meer open gebied. Het is de variatie in landschappen die deze OLAT Wandeldagen zo aantrekkelijk maken! We lopen nu in de Dommelbeemden, schrale graslanden, bloemen, knotwilgen.

Wat verderop volgt het buurtschapje Heikampen. De lopers op de 15 km buigen hier af. De andere wandelaars wacht een volgende uitdaging: eerst een stukje over een voormalig munitiekamp en dan het ontwikkelingsgebied Vlagheide. Deze voormalige vuilstortplaats werd in 2004 gesloten en ondergedekt. Hierdoor is een tientallen meters hoge heuvel ontstaan. We lopen het pad op dat leidt naar de "top". Een weids uitzicht is onze beloning. Je ziet hier de kerktorens van de omliggende dorpen. Onderaan de berg ligt het voormalige vliegveld Schijndel. De sporen hiervan zijn nog zichtbaar. Dit was een geallieerd vliegveld van de Amerikanen in de periode eind 1944 tot eind april 1945.

Hierna mogen we door de prachtige watertuin van de familie Glaudemans lopen. Misschien herinneren we ons de verhalen van Robinson Crusoë Dat gevoel ontstaat hier een beetje. Een eendenkooi maakt het geheel nog mooier dan het al is!

Na deze inspanning zijn we wel toe aan een rustmoment. Ditmaal een caférust, en wel bij camping Het Goeie Leven, een uniek plekje midden in de natuur.

Voor de wandelaars die voor 20 en 25 km gekozen hebben, is dit het verste punt. Zij maken een doorsteek en treffen dan de lopers op de langste afstand.

De langste afstand steekt de weg Schijndel - Veghel over en loopt via een landelijke route naar het mooie Wijbosch Broek. Dit broekbos, eigendom van Staatsbosbeheer, wordt via smalle padjes doorkruist. Ook wandelen we een stuk langs de Steegse Loop.

Natuurlijk is er ook nog de wagenrust op een prima plekje, waar het fijn is om even een stop in te bouwen. En dan weer op pad. We krijgen nog een mooie route door het Wijbosch Broek. Dan volgt weer open landschap.

Daar is opnieuw de weg Schijndel - Veghel. De 35 km-lopers passeren de Eerdse Molen en het naastgelegen oorlogsmonument. De molen werd tijdens de oorlogsjaren grotendeels verwoest. In 2009 startte de restauratie en op 17 september 2011 (de herdenkingsdag van de slag om Arnhem) werd de molen heropend.

In oktober van dit jaar wordt herdacht dat de regio 75 jaar geleden bevrijd werd. De voorbereidingen zijn al in volle gang. Zeker is dat ook deze molen een belangrijk punt is in deze herdenking.

Hierna wandelen we, samen met de 20 en 25 km, via een smal pad naar de Eerdse Bergen. Het is een langgerekt gebied dat vroeger een stuifzandduin was dat, toen het een bedreiging voor Eerde ging vormen, met eikenhakhout is vastgelegd. De reeks voormalige stuifzandduinen steekt vele meters boven het, verder vlakke, maaiveld uit. Er ontstond een zandduingebied omdat het zand tegen de

vastgelegde rug aan bleef waaien. Tijdens de Operatie Market Garden hadden zich hier van 17-24 september 1944 Duitse troepen verschanst, die eerst na de hevige zogeheten "battle of the sanddunes" werden verdreven.

Door een open, oud boerenlandschap lopen we in de richting van Sint-Oedenrode. De lopers op de 15 km voegen in op het viaduct van de A50. Gezamenlijk lopen we een traject langs de Beeksche

Waterloop.

We zien de witte tentdoeken van de rustpost opdoemen. Na deze pauze breekt het laatste uurtje aan. De 25 en 35 km wandelt een langere route en de overige afstanden een iets kortere route door het Vressels Bos. Een kronkelpaadje leidt ons uiteindelijk terug naar de finish. En mooie eerste dag is ten einde.

Zaterdag 3 augustus : Richting Son en Breugel

Ook vandaag lopen we door het mooie, oude boerenlandschap van de Meierij. En dat betekent vooral genieten van het populierenlandschap, kenmerkend voor het gebied rondom Sint-Oedenrode en ontstaan vanaf de 18e eeuw. In deze periode kwamen populieren-rassen tot stand die een kruising waren tussen de inheemse Zwarte populier en Amerikaanse populierensoorten. Deze zogenaamde Canadapopulieren werden een belangrijke basis voor de tot voor enkele tientallen jaren bloeiende klompenindustrie in deze omgeving. De populierenteelt, die plaatsvond op agrarische percelen, maar ook in de wegbermen van gemeentelijke wegen op basis van het zgn. "voorpoortrecht", leverde een apart agrarisch coulisselandschap op.

We lopen achter langs de Vresselse Hut en verderop over smalle paadjes door het Vressels Bos. Hierna volgen we een tijd lang een waterloop en komen bij het natuurgebied Mosbulten. Hier treffen we ook de eerste rustpost. Dit gebied is op het einde van de 20e eeuw gecreëerd ter compensatie van de aantasting door de aanleg van de A50 bij Son. Hier liggen twee vennen: het Haverven en ten noorden ervan het Heikantven. We wandelen dwars door dit mooie gebied heen.

Dan volgt een eerste splitsing, de 10 en 15 km buigen af. De 15 km wandelt door een natuurgebiedje bij De Kuilen en verder langs de Beugelsche Beek, een fraai natuurpad te midden van de landerijen. Via Breugel komen ze door het Dommeldal en een kerkhof bij caférust De Zwaan in Son. De 10 km wandelt via een open agrarisch gebied richting Wolfswinkel, waar ze bij een rustpost aansluiten op de langere afstanden.

De overige wandelaars lopen eveneens over landelijke weggetjes en paden. Via Olen en een boerenlandpad gaat het naar het buurtschapje Stad van Gerwen, ook al zo fraai gelegen in het Brabantse landschap. Dan volgt een mooi stuk door Heerendonk, gelegen in het dal van de Hooidonkse Beek. Het natuurgebied is naar een buurtschap vernoemd. Voorheen sprak men van het Wettens Broek. Het natuurgebied ligt dus zelf niet op een donk maar is een broekgebied op ca. 13 m hoogte, waar later populieren op rabatten zijn geplant. Het is aan de zuid- en westzijde omgeven door drie donken, die enkele meters hoger liggen. Het natuurgebied is in beheer bij het Brabants Landschap.

De wandelaars kunnen van een rustpost genieten in Nederwetten. De 20 en 25 km-wandelaars splitsen zich af en lopen naar de Oude Toren, prachtig gelegen in de nabijheid van de Dommel. Het is de toren van de in 1898 afgebroken 15e-eeuwse parochiekerk. De brug van de Dommel over en ze sluiten weer aan op de 35 km-route.

De 35 km volgt een route over de Soeterbeekseweg en duikt vervolgens een gebied in bij het Dommeldal. Ze passeren Soeterbeek, een buitenplaats op het terrein van een voormalig klooster, dat gelegen is aan de Dommel aan de weg van Nederwetten naar Eckart. We steken de Dommel over en vervolgen onze wandeling over een pad aan de andere zijde door het Dommel-dal. We zitten in Eindhoven, maar merken dit amper. Verderop sluiten de 20 en 25 km weer aan. Via buurtschap Bokt wandelen we gezamenlijk naar onze caférust in het centrum van Son. De 20 en 15 km splitsen zich af en lopen via de Sonse Bergen naar Wolfswinkel.

De 25 en 35 km lopen via Zonhove en een natuurpad richting het Wilhelminakanaal. Onder de A50 door en verder over natuurpaden door de Sonse Bossen. We passeren het Oud Meer en wandelen onder langs het talud van de A50. Door een nieuwe woonwijk richting Wolfswinkel, waar ons de laatste rustpost wacht. Wolfswinkel is genoemd naar een scherpe draai in de Dommel waar vroeger een zekere Wolf gewoond heeft. Hierna volgt een bijzonder mooi pad langs een steile kant van de Dommel. Er zijn hoogteverschillen zodat je de Dommel meanderend "in de diepte" ziet liggen. Deze voor Nederland zeldzame en in Noord-Brabant vrijwel unieke situatie is vanaf het 'hoogakkerpad' goed te overzien. In dit fantastische stukje natuur vinden we kleinschalige beemden met knotwilgen en houtwallen en een enkele slootbeek. Maar ook treffen we er een droog bosgebied met zowel naald- als loofhout en stukjes stuifzand. Dit is Brabant op z'n mooist! Nog enkele paden en dan komt de Vresselse Hut in zicht. En prachtige wandeldag is ten einde.

Zondag 4 augustus : Richting Sint-Oedenrode, Olland en de Gelders

De laatste dag alweer! Alle afstanden lopen via het Vressels Bos naar de Lieshoutseweg. Wie nu door het Vressels Bos wandelt, zal zich maar moeilijk kunnen voorstellen dat hier in de vorige eeuw nauwelijks een boom te bekennen was. Het gebied bestond grotendeels uit zandverstuivingen en heide. Aan de randen van het gebied woonden boeren die veel last hadden van het stuifzand. Om de akkers te beschermen werden de stuifzanden met bomen beplant en is dit bosgebied ontstaan.

We vervolgen de route naar het natuurgebied de Dommelbeemden. We lopen door de schrale hooilanden, een verdroogde beekmeander en kleine moerasgebiedjes. Het is een heel mooi gebied, aan de rand van de Dommel.

Schrale graslanden werden vroeger vooral als hooiland gebruikt. Ze lagen ver van de boerderij en werden nauwelijks bemest. Het gevolg: heel veel wilde bloemen, zoals rolklaver, ereprijs, kamille. Het is hier dus prachtig lopen!

Midden in het Dommeldal treffen we een uitkijktoren.

Even klimmen? Je wordt beloond met een fraai uitzicht over de meanderende Dommel. Het is de moeite waard!

We vervolgen de route en zien dan snel de witte tentdoeken van de wagenrust. De OLAT-vrijwilligers staan ons al op te wachten. Even een momentje rust, een lekker bekertje verse koffie met een stukje vlaai! Het is goed toeven in het Brabantse land.

De wandelaars die voor 10 km hebben gekozen, gaan nu op de terugweg. Zij lopen over het Bolckpad, een prachtig vrijliggend fietspad tussen de weilanden, naar Nijnsel. Nog een stukje Vressels Bos en dan is daar de Vresselse Hut.

De overige wandelaars gaan verder in de richting van Sint-Oedenrode. Bij de Martinuskerk splitst de 15 km af en loopt in de richting van kasteel Henkenshage. De wandelaars op de langere afstanden gaan na Sint-Oedenrode eerst in de richting van het Kienehoefpark. Daar splitst de 20 km af en gaat op weg naar de caférust "Cloeck en Moedigh". Zij komen over het fraai gelegen Rijsingenpad, vroeger een kerkepad, nu onderdeel van het gelijknamige ommetje.

De lopers op de langste afstanden, de 25 en 35 km, vervolgen de route langs de golfbaan in de richting van Olland. Net voor de bebouwde kom treffen zij hun exclusieve wagenrust, waar de koffie op hen wacht.

Na deze wagenrust splitst de route van de 25 km af. Verderop treffen zij de wandelaars van de 20 km en gaan zij eveneens via het Rijsingenpad naar de caférust.

De route van de langste afstand, de 35 km leidt de wandelaars naar Olland. Via het mooie populierenlandschap lopen zij tot het niet meer in gebruik zijnde Duits lijntje. Dit is de oude spoorlijn tussen het Duitse Wesel en het Nederlandse Boxtel. Op 2e Paasdag 2005 reed voor het laatst een (stoom)trein op een gedeelte van het traject.

De routebouwer van vandaag heeft nog net een randje van natuurgebied De Geelders in de route kunnen verwerken. Dit gebied met zijn leembossen, heideveldjes en weilanden, onderdeel van Nationaal Landschap Het Groene Woud, is en blijft een prachtig stukje natuur! Maar dan heeft ook deze afstand zijn verste punt bereikt en lopen ze terug naar Olland, waar een caférust is bij D'n Toel.

Na de caférust volgen enkele Dommelbeemden. Wat verderop is bij het Rijsingenpad de samenkomst met de lopers die voor 20 of 25 km gekozen hebben. Gezamenlijk lopen we naar de

rust bij "Cloeck en Moedigh".

Kort na de caférust is de samenkomst met de lopers op de 15 km. Na de pauze komen allen langs het fraaie, in het begin van de 14e eeuw gebouwde, Kasteel Henkenshage.

Via het natuurgebied Diependaal met z'n knotwilgen, populieren en poeltjes lopen zij naar de rustpost in Nijnsel. Hierna breekt het laatste uurtje aan. We lopen door het mooie Brabantse land. Na de rustpost en even later de samenkomst met 10 km gaan de wandelaars die 25 en 35 km lopen nog

een mooi lusje maken door de "Neeptool", een prachtig graslandgebied, bijna volledig omsloten door de Dommel. In Nijnsel wordt ook wel Neep Hool gezegd, die naam zie je staan op de rustbank bij het begin van het gebied.

Even een verklaring voor deze naam: 'Neep' verwijst naar (k)nijpen en 'Hool' op laagte of moeras. Deze lage beemd ligt in een bocht van de Dommel. Het pad naar de "Neep Hool" komt voor in een vonnis van 26 juli 1434 van de schepenen van "Synte Oden Rode" over het recht van overpad van een nabijgelegen hoeve die, evenals de "Neep Hool", in het bezit was van het Gasthuis (ziekenhuis) van 's-Hertogenbosch.'

We lopen hier dus over een eeuwenoud, historisch pad!

Via een stukje Vressels Bos lopen we terug naar de finish.

Drie fantastische wandeldagen zitten er op.

Een hartelijk woord van dank aan Johan, Theo en Ad voor het samenstellen van de mooie routes  n aan alle vrijwilligers die druk in de weer zijn geweest met de organisatie van deze OLAT Wandeldagen.

Geniet ervan!

-Myriam van den Berg-

